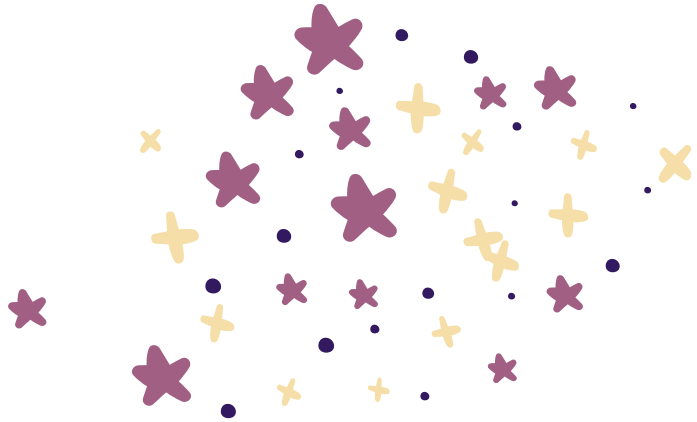

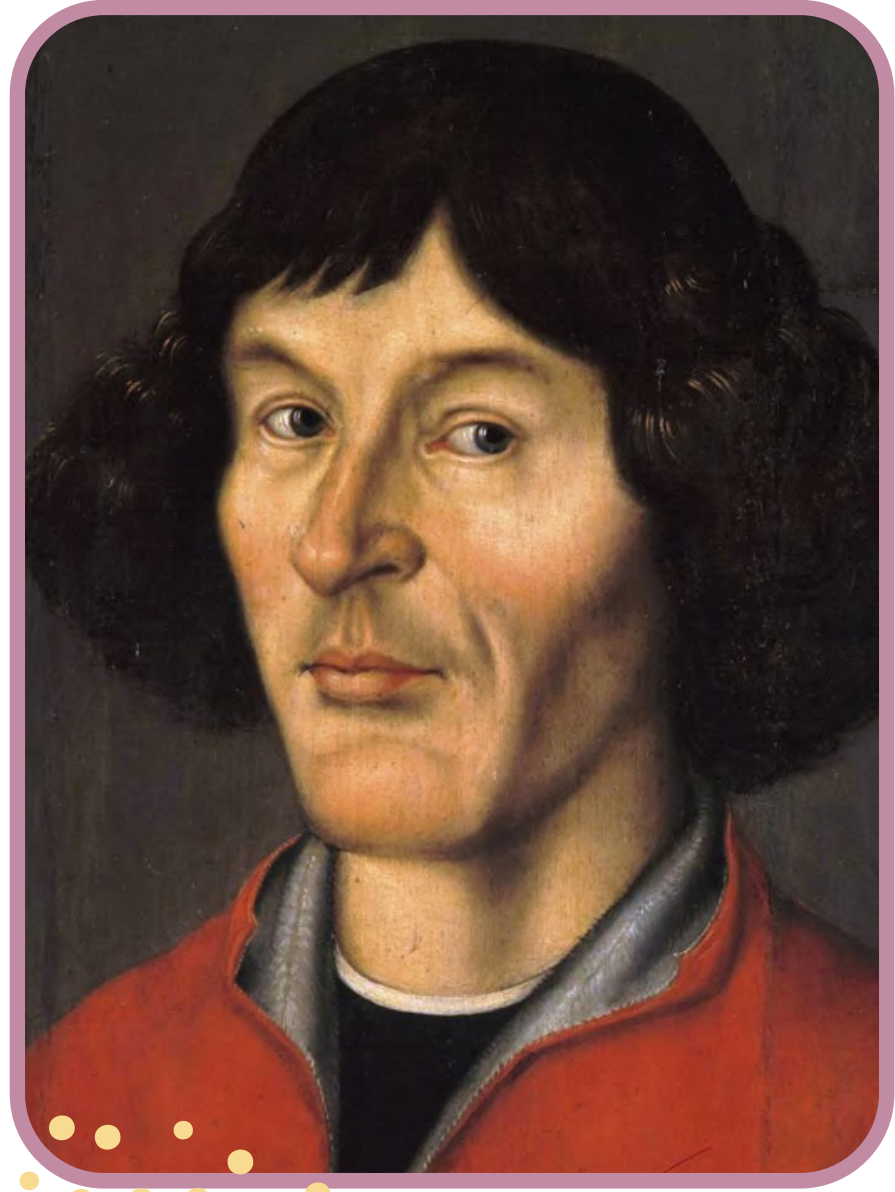
Mikołaj Kopernik

Mikołaj Kopernik

Mikołaj Kopernik urodził się 19 lutego 1473 roku w Toruniu. Był astronomem, kanonikiem, matematykiem, lekarzem i ekonomistą. Największe uznanie uzyskał za stworzenie dzieła „O obrotach sfer niebieskich”, w którym przedstawił heliocentryczny model Układu Słonecznego.

Kopernik wykazał, że Ziemia i inne planety krążą wokół Słońca. Wywołało to duże poruszenie w środowisku naukowym i duchowym, gdyż od starożytności uważano, że wszystko krąży wokół naszej planety.

Dzieciństwo i młodość

Rodzina Koperników mieszkała od 1480 roku w Toruniu, w kamienicy przy Rynku Staromiejskim 36. Mikołaj Kopernik był najmłodszym z czworga dzieci kupca Mikołaja Kopernika i Barbary - wywodzącej się z rodu Watzenrode. Miał 10 lat, kiedy zmarł jego ojciec. Rodziną zaopiekował się brat matki - Łukasz Watzenrode - przyszły biskup warmiński.

Wejście do kamienicy przy Rynku Staromiejskim 36. Od 1973 roku w kamienicy mieści się Muzeum Mikołaja Kopernika

Edukacja i wykształcenie

Dzięki pomocy wuja - Łukasza Watzenrode - Mikołaj mógł rozpocząć studia na Akademii Krakowskiej, zajmującej się wówczas naukami astronomiczno-matematycznymi. Kopernik ukończył studia w 1495 roku bez uzyskania tytułu naukowego - pozwoliło mu to rozpocząć studia we Włoszech.

W 1496 roku Kopernik wyjechał do Bolonii, gdzie rozpoczął studia prawnicze i medyczne na Uniwersytecie Bolońskim. W 1500 roku pracował w Rzymie dla kancelarii papieskiej. W 1501 roku wyjechał do Padwy, gdzie kontynuował naukę. Dwa lata później Mikołaj uzyskał tytuł doktora prawa kanonicznego i prawo do wykonywania zawodu lekarza.

Życie we Fromborku

Od 1503 Mikołaj Kopernik przebywał w zamku biskupów warmińskich w Lidzbarku Warmińskim, gdzie został sekretarzem swojego wuja i kanonikiem kapituły warmińskiej.

Po kilku latach przeniósł się do Fromborka, gdzie pełnił wiele ważnych funkcji. Obowiązki jednak nie przeszkodziły mu w dalszej pracy naukowej. Obserwacje astronomiczne z wieży we Fromborku umożliwiły mu stworzenie ważnego dzieła - „O obrotach sfer niebieskich”.

Wieża Mikołaja Kopernika
we Fromborku.

Śmierć astronoma

W 1542 roku Kopernik doznał udaru mózgu, w wyniku którego utracił zdolność mówienia, a jego prawa strona ciała została sparaliżowana. Legenda głosi, że ostatnia książka wydana przez astronoma, dotarła do niego dzień przed jego śmiercią. Mikołaj Kopernik zmarł 24 maja 1543 roku.

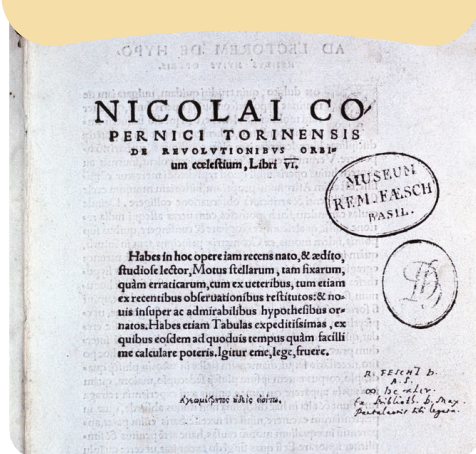
ele

Uczony pozostawił po sobie bogaty księgozbiór, który przekazał w testamencie diecezji warmińskiej. W 1626 roku podczas wojny ze Szwedami, dzieła zostały zrabowane i trafiły do biblioteki Uniwersytetu w Uppsali.

Dokonywania i wpływ na naukę

„O OBROTACH SFER NIEBIESKICH”

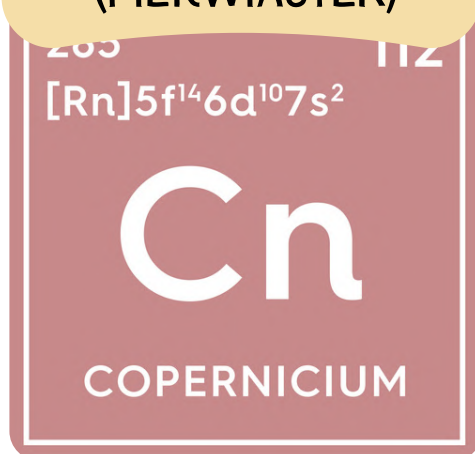
PRZEWROT KOPERNIKAŃSKI

ZASADA KOPERNIKA

KOPERNIK (PIERWIASTEK)

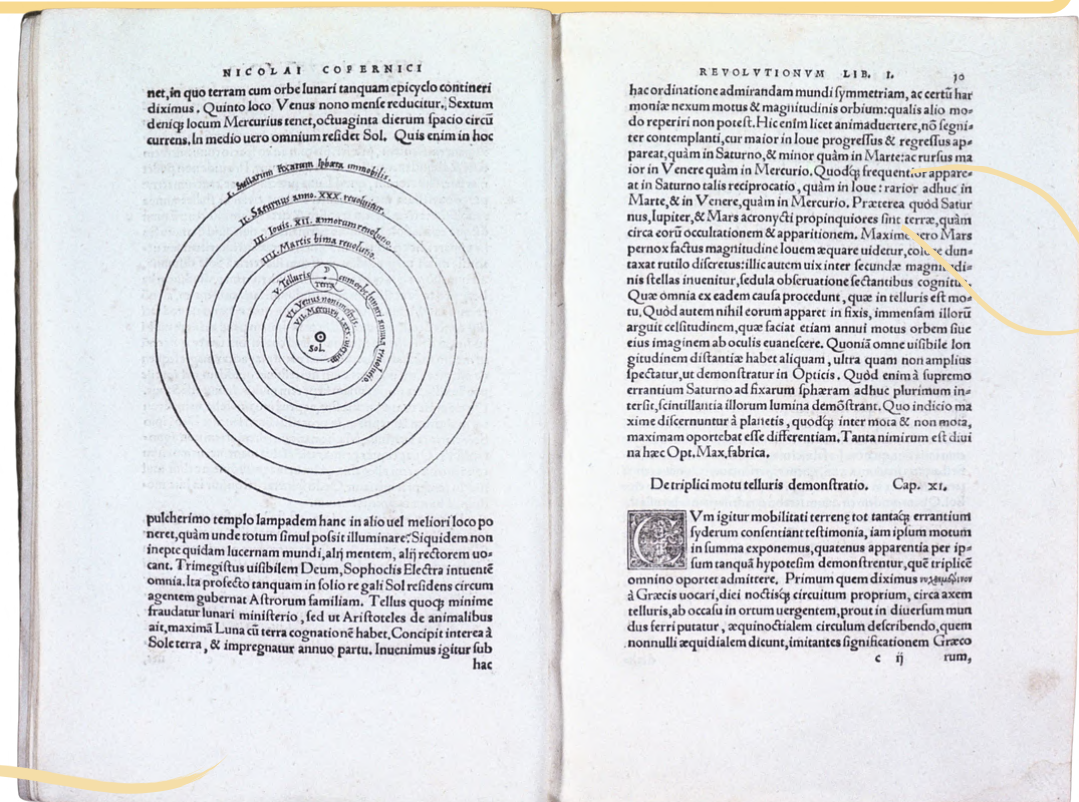
PRAWO KOPERNIKA-GRESHAMA

„O obrotach sfer niebieskich”

„O obrotach sfer niebieskich” (łac. De revolutionibus orbium coelestium) jest najśłynniejszym dziełem Mikołaja Kopernika i jednym z ważniejszych ksiąg w historii nauki. Ukazała się w 1543 roku i wywołała rewolucję w ówczesnej nauce - zapoczątkowała teorię heliocentryzmu i „przewrót kopernikański”.

Księga została umieszczona na Indeksie ksiąg zakazanych w 1616 roku. Głoszona przez Kopernika teza o obrocie Ziemi była uznawana przez Kościół za herezję przez ponad 200 lat - dopiero w 1828 roku dzieło zostało zwolnione z Indeksu.

Przewrót kopernikański

Stworzenie „O obrotach sfer niebieskich” nie tylko podważyło ówczesną naukę - kwestionowało ono także poglądy religijne i filozoficzne. Przed powstaniem dzieła wierzono, że Ziemia znajduje się w centrum naszego Wszechświata - i to inne ciała niebieskie (w tym Słońce) krążą wokół niej.

Przewrót kopernikański, czyli zmiana światopoglądowa i obyczajowa, trwała ponad sto lat. Zakończyła się dopiero po teoriach Galileusza i spisaniu praw Newtona - i na stałe wprowadziła teorię heliocentryzmu do ksiąg naukowych.

Zasada kopernikańska

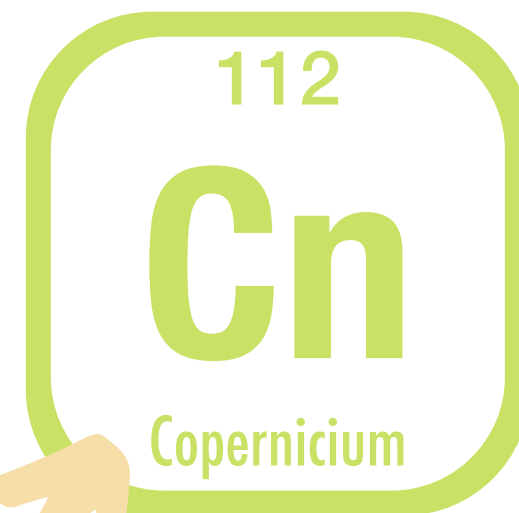
Zasada kopernikańska jest zasadą filozoficzną, obalającą tezę Ziemi jako najważniejszej planety Wszechświata. Przed najśłynniejszym dziełem Kopernika, Kościół i uczeni uważali naszą planetę za uprzywilejowaną - unikalną zarówno w sferze religijnej, jak i naukowej, będącą centrum Wszechświata.

Zasada kopernikańska uznaje Ziemię za równą innym planetom - panują na niej takie same prawa fizyki i ma taką samą wartość jak każda inna planeta we Wszechświecie.

Copernicium

W 1966 roku w laboratorium Instytutu Badań Ciężkich Jonów w Darmstadt (Niemcy) odkryto pierwiastek Uub - który wcześniej należał do pierwiastków teoretycznych (nieodkrytych). Po potwierdzeniu odkrycia pierwiastka przez niezależne organizacje, instytut postanowił uczcić Mikołaja Kopernika i nazwać pierwiastek od jego imienia. Tak powstał kopernik (łac. copernicium), pierwiastek o symbolu Cn i liczbie atomowej 112.

H																	He
Li	Be											B	C	N	O	F	Ne
Na	Mg											Al	Si	P	S	Cl	Ar
K	Ca	Sc	Ti	V	Cr	Mn	Fe	Co	Ni	Cu	Zn	Ga	Ge	As	Se	Br	Kr
Rb	Sr	Y	Zr	Nb	Mo	Tc	Ru	Rh	Pd	Ag	Cd	In	Sn	Sb	Te	I	Xe
Cs	Ba	La	Hf	Ta	W	Re	Os	Ir	Pt	Au	Hg	Tl	Pb	Bi	Po	At	Rn
Fr	Ra	Ac	Rf	Db	Sg	Bh	Hs	Mt	Ds	Rg	Cn	Mc	Lv	Ts	Og		
			Ce	Pr	Nd	Pm	Sm	Eu	Gd	Tb	Dy	Ho	Er	Tm	Yb	Lu	
			Th	Pa	U	Np	Pu	Am	Cm	Bk	Cf	Es	Fm	Md	No	Lr	

Kopernik (Cn) nie występuje naturalnie na Ziemi - może być jedynie wytworzony przy pomocy specjalnej aparatury.

Prawo Kopernika-Greshama

Prawo Kopernika-Greshama odnosi się do zasady zachowania pieniądza. Zostało zapoczątkowane w 1526 roku przez Kopernika i Greshama (ekonomisty brytyjskiego). Głosi ono, że jeżeli występują dwie waluty w danym państwie, to ta cenniejsza będzie gromadzona, gorsza zaś będzie w obiegu - większość ludzi będzie płacić wyłącznie gorszą walutą. Lepsza będzie gromadzona na „czarną godzinę” lub będzie używana do transakcji zagranicznych.

„Wstrzymał Słońce, ruszył Ziemię,
Polskie go wydało plemię.”

Jan Nepomucen Kamiński